

Martine Goossens, *30 Jaar Vlaams Parlement. Historiek en dynamiek van een parlementaire instelling*, Brussel-Kapellen, Vlaams Parlement-Pelckmans, 2002, 384 pp., ISBN 90-289-3205-4 | Naar aanleiding van het dertigjarig bestaan van het Vlaams Parlement schreef dr. Martine Goossens, twaalf jaar eerder gepromoveerd bij prof. Herman Van der Wee op een geschiedenis van de Belgische landbouw in de eerste helft van de negentiende eeuw en sindsdien ambtenaar bij dat parlement, een uitvoerige, fraai uitgegeven en rijk geïllustreerde geschiedenis van die instelling. Het boek – dat de naam ‘standaardwerk’ verdient – bestaat uit vier chronologische hoofdstukken met cesuren in 1980, 1988 en 1995 waarin respectievelijk de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, de beginjaren van de Vlaamse Raad, zijn uitbouw tot ‘klassiek’ parlement, en het rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement worden behandeld.

De rode draad doorheen het gehele verhaal, waarin allerlei initiatieven maar ook organisatiestructuren aan bod komen, is het groeiende zelfbewustzijn van de instelling, die uitgroeide van een ondergeschikt lichaam tot een autonome politieke macht, of een ‘modern parlement’ zoals de auteur het noemt. Daarbij werd ook het spanningsveld gethematiseerd tussen Vlaams Parlement en Vlaamse regering en werd aangegeven hoe de afschaffing van het dubbelmandaat in 1993 en het aantreden vanaf 1995 van 124 voltijdse Vlaamse volksvertegenwoordigers,

aan de basis lag van een nieuwe dynamiek die het parlement sinds halfweg de jaren negentig ontplooid. De auteur analyseerde ook de zuiver politieke factoren die mee debet waren aan de aanvankelijk geringe ontplooiing van de cultuurraad en de eerder trage ontwikkeling van meer slagkracht in de Vlaamse Raad daarna. Ze besluit dat *“door haar dynamische opstelling het Vlaams Parlement tussen 1971 en 2002 een belangrijke bijdrage heeft geleverd tot de invulling van de Vlaamse autonomie.”* (p. 324) Het boek is ook een interessante informatiebron voor allerlei politieke gebeurtenissen uit de ‘eigentijdse geschiedenis’. Talrijke grafieken, tabellen en ‘kaderstukken’ zorgen voor extra informatie die wordt gecompleteerd door de volledige lijst van de leden van de Nederlandse Cultuurraad, de Vlaamse Raad en het Vlaams Parlement in de behandelde periode.

Het Vlaams Parlement kan gezien worden als een instelling die de rol van de traditionele Vlaamse beweging als extraparlamentaire stroming heeft overgenomen, en als de emanatie van de Vlaamse natie, die er een institutionele verankering in vindt. Aangezien een dergelijke instelling alvast een zekere politieke macht vertegenwoordigt, en tegelijk haast automatisch streeft naar voortdurende uitbreiding van de eigen bevoegdheidsdomeinen ten nadele van andere instellingen, kan men aannemen dat ze de Vlaams nationale identiteit, alleen al door haar functioneren, versterkt. Daarom verdient deze instelling de eigen uitvoerige historische studie die nu voorligt. [LOUIS VOS]